

Презентація
з дисципліни Соціологія
студентки групи Ф-33
Коледжу НФаУ
Коробко Валентини

Викладач: Подольська
Е.А.

A painting depicting a woman in a dark dress with a white lace collar standing at a bar. The bar is cluttered with various bottles of alcohol and a glass. In the background, a large crowd of people is visible, suggesting a social gathering or event. The overall style is reminiscent of 19th-century painting.

СОЦІОЛОГІЯ

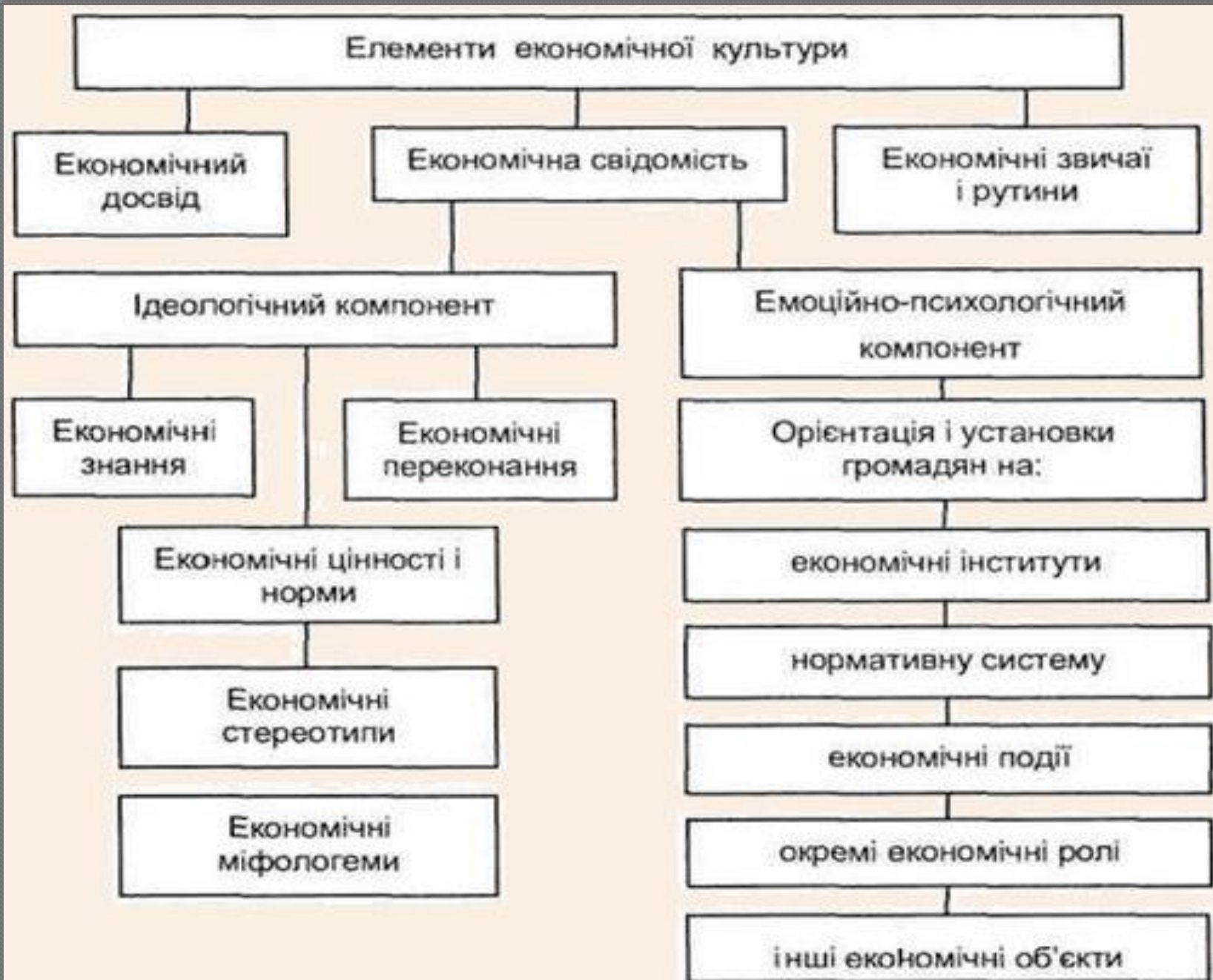
КУЛЬТУРИ Й ПОЛІТИКИ.

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА

Економічна культура – сукупність прогресивних гуманістичних матеріально-духовних досягнень людей у різних сферах соціально-економічної діяльності.

Відповідно до поділу виробництва на матеріальне і духовне, розрізняють такі ж типи економічної культури. Матеріальний тип економічної культури охоплює сукупність речей, виробничих процесів, відносин людини і природи, різноманітні об'єкти власності, різні види економічних відносин між людьми в усіх сферах суспільного відтворення. Духовний тип економічної культури – сукупність економічних знань, виробничого досвіду і навичок, економічне мислення.

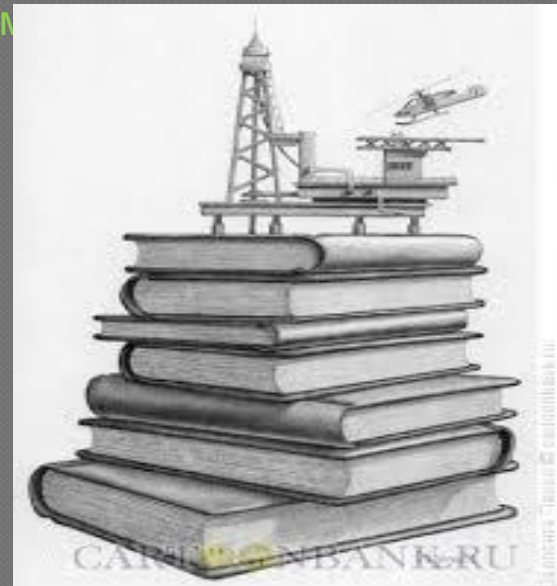

Складовими економічної культури є культура в межах окремих економічних підсистем – продуктивних сил, організаційно-економічних та техніко-економічних відносин, економічної власності та господарського механізму.

Окремими елементами економічної культури в межах продуктивних сил є техніко-технологічна-трудова (культура праці), наукова, інформаційна, організаційна культура. Так, техніко-технологічна культура означає дотримання вимог експлуатації техніки та її ефективне використання, утримання засобів праці в якісному стані, дотримання технологічної дисципліни тощо. Інформаційна економічна культура передбачає ґрунтовні знання ефективного використання інформації, зокрема вміння знаходити необхідні джерела інформації, обробляти їх, комп'ютерну грамотність та ін. Культура основної продуктивної сили – людини-працівника означає гармонійне поєднання в ній фізичних, розумових та організаторських здібностей, високий рівень освіти та кваліфікації, наявність розвинутих потреб у вільній і творчій праці, поліпшенні умов праці, постійному зростанні матеріальних, соціальних і духовних потреб тощо. Синтетичним вираженням економічної культури у межах господарського механізму є культура управлінської праці її складові елементи – система відповідних знань різних наук (психології, права, економіки, соціології та ін.), світогляд, морально-етичні норми та їх дотримання то та ін.

Рівень економічної культури залежить від типу економічної системи, якості життя, прогресу технологічного та суспільного способів виробництва. У свою чергу, він активно впливає на них. Внаслідок деградації продуктивних сил, передусім людини-працівника, антигуманного й антидемократичного характеру трансформаційних процесів в системі економічних відносин тощо рівень економічної культури в Україні в 90-х ХХ ст. істотно знизився. Уявлення про культуру як соціальну пам'ять суспільства тлумачиться як особлива мова цінностей, знання норм, вимог і санкцій, засвоєння якої пов'язує нові покоління людей з попередньою історією, дає їм змогу оволодіти досвідом та примножити його.

Економічна культура спирається на такі соціальні цінності, як справедливість, рівність, повага, престиж, солідарність, злагода, порядок тощо. Економічна культура – це також продукти діяльності соціальних інститутів, які належать до економічної сфери, і продукти функціонування соціальних груп, що входять до соціальної сфери.

Цінності і а норми культури поділяють на особистісні й інституційні. До особистісних відносять вид занять, роботу, посаду, становище в колективі, соціальні блага, можливість зробити кар'єру, вдосконалитися професійно, наблизитися до керівництва, посісти вигідне місце, володіти власністю приймати рішення тощо. З цими функціональними цінностями пов'язані соціальні якості суб'єктів. Так, для професійно зорієнтованих людей характерна висока цінність праці, її зміст, а люди з пріоритетом споживацьких цінностей надають перевагу заробітку. Економічна соціологія враховує не лише те, що люди здатні створювати і зберігати культуру, а й те що вони можуть знищувати і забувати спадщину інституційний аспект.

Економічна культура охоплює соціальні цінності й норми, що функціонують в економіці, але властиві соціальним інститутам політиці, праву, ідеології, науці, сім'ї, моралі, релігії. Взаємозв'язок інституційного та особистісного аспектів надає економічній культурі відповідної цілісності.

Дякую, за

увагу!